

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 50. Quid circa invidiam sit præterea notandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

» VI. Si doleas, quod alter tibi aequalis, vel
 » non multum inaequalis, in excellentia crescat,
 » ita ut te fiat superior, & ipsum incrementum
 » excellentiae apprehendas, ut tibi malum, est
 » propriè dicta invidia: invidus enim dicitur,
 » quod non sit videns, quia bona alterius sine
 » tristitia videre non potest, Baldel. d. 29. l. 3.
 » Et sic peccare solent, 1. Ambitiosi, & qui ex re
 » aliqua querunt gloriam, quam cum in eo po-
 » nant, ut in illa re sint soli ac singulares, dolent
 » & irritantur, si alii accedant. 2. Pusillanimi,
 » quibus cum omnia videantur magna, quovis
 » bono alterius putant minui suum; sic mulieres
 » v. g. facilè apprehendunt, ac dolent, se superari
 » bono alterius, v. g. formositate. 3. Senes respi-
 » ctiu javenum, & quicunque aliquid difficulter
 » obtinuerunt, quod alii facilè consequuntur.
 » Bald. loc. cit.

» VII. Qui in adversis suis, vel ob aliorum
 » prosperitatem, optat se non fuisse natum, vel
 » se brutum animal factum fuisse, vel diem esse
 » maledictum, quo natus est vel alterum primò
 » vidit, aut conjugem accepit; si tantum inten-
 » dat maledicere irrationali creaturæ, v. g. dici
 » (sive sit nativitatis, sive conjugii) quitoe mala
 » culps vel poenæ protulit, videtur esse tantum
 » veniale, (aliquando etiam nullum, ut Jobi) si
 » autem deliberatè intendat opere malum ho-
 » mini, sive sibi, sive alteri, illo die natis, vel
 » conjugatis, mortale est. Escob. & Marchant. man-
 » u. 3.

A D D E N D A.

304. Q. 50. Quid circa invidiam sit præterea notandum.
 R. Seqq.

§. I.

§. 1. Tamb. in Decal. l. 5. c. 1. §. 3. n. 37. dicit non esse invidiam nec peccatum, si quis tristatur de bono alterius, in quantum verè est imminutivum propriæ excellentiæ, quia potest de hac imminutione tristari, ergo & de ejus causa, sic enim tristatur de bono proximi, non per se, sed tantum per accidens, prout est malum suum. Doctrina illa in praxi est difficilis, nisi supponatur motivum doloris & objectum disloquentiæ esse solum suum malum: unde sicuti non licet tristari de vita alterius ob emolumentum temporale, nec gaudere de morte parentis propter hæreditatem, uti constat ex damnatione prop. 13. & 15. facta ab Innocent. XI. quamvis licet desideres emolumentum tuum & hæreditatem, ita & hic.

§. 2. Burgh c. 1. c. 88. rectè dicit, si mercator 305.
dolet homines non emere potius apud se quam
apud alium, esse simulationem licitam; si autem
dolet, quia hoc est bonum alteri, & ipse ideo
negligitur, e. i. invidia; sed putant Lorca & Burgh.
esse tantum veniale, quia non absolutè dolet
de bono proximi, nec hoc videtur ita graviter
opponi Charitati, nisi ex illo affectu moveatur
ad removendum illud bonum proximi.

§. 3. Naturalis partus invidiæ est detractio, 306.
de qua dictum est l. 3. p. 2. à n. 1190. Commit-
titur autem etiam his aut similibus verbis, nolo
detrahere, nihil malum ipsi voveo &c. hoc doleo, quod sic
talis vel talis &c. quam dolendum est, quod ille homo
hoc faciat, &c. Hæc omnia proficiuntur ex cor-
de invido vel inimico, & reipse lèdent alienam
famam: & licet forte nihil in particulari dicatur,
tamen si ostendatur ejusmodi disloquentia circa
alte-

alterum, semper hæret animo auditoris aliquid
malæ existimationis infixum.

De odio, videri possunt dicta l. 2. à n. 182.

D U B I U M V.

De Gula.

A R T I C U L U S I.

Quid sit Gula.

307. "R Esp. Ea est inordinatus appetitus cibi &
"potis: opponiturque abstinentia, & com-
mittitur 5. modis, 1. Si edas ante tempus.
"Si nimis exquisita. 3. Si plus justo. 4. Si voraci-
ter. 5. Si nimis exquisitè preparata. Lay. l. 3.
"4. n. 2. Unde resol.

" I. Gula ex genere suo est peccatum tantum
veniale; quia nullus horum modorum repu-
gnat præcisè charitati Dei, vel proximi.

" II. Hinc probabile est, quod docet Nav. Tol.
" &c. & non repugnat Lay., secluso scandalo &
aliis, veniale tantum esse usque ad vomitum se-
cibo & potu implere; idque etiam, si quis vo-
mitat, ut iteratò possit bibere: quod tamen Sa. V.
"Comedere, aliique multi, putant mortale. V. Bald.
"Escob. t. 2. E. 2. c. 5.

" III. Vix dubium est, licere esu aut potu, ali-
terve creare vomitum, si is salubris esse judi-
cetur.

" IV. Mortalis interim censetur crapula ex-
cidente, & nimis inordinatione, in his casibus,